

междусобна война, зачто тукъ Византійци-ти пишатъ весма лаконически: „Michael, ipse Petri frater, Bulgarici imperii cupidus, seorsum in Bulgariae quadam arce rebellavit, multusque Scythes, qui a Petri principatu desciverant, ad se pertraxit.“

Нъ дума-та: „rebellavit,“ не е описание, нито е исторія на сѫщ-то възмущеніе, на което описание-то е пропустилъ; така на кратко можемъ спомянѫ, че Али-Паша Янинскій rebellavit срѣщу Портѣ-тѫ, ако и да ся продължава обаче негово-то възмущеніе нѣколко години, и за това е трѣбовало да има свое-то описание, или своя-тѫ исторія.

И така, ако и да не сѫ описали Византійци-ти подробно междуособнѣ-тѫ войнѣ въ Българіѣ, обаче не можемъ каза', че тая ра'бота между Царя и Князя, който имаше сили партии и войскъ, могла е да ся свръши въ нѣколко недѣли. Като не могохъ да издырѣ подобности-ты на тѣхъ войнѣ, азъ обрънахъ поне внимание на нещ.; зачто отъ тънѣ-тѫ тѣхъ епохъ произлязохъ голѣмы вліянія и политическа прѣобръща-вія на Въсточнѣ Европѣ.

На истинѣ, това събитіе не е было благопріятно за Българіѣ, която отъ само-себе си начна да спада отъ свое-то могущество. Правителство-то е было слабо, а отъ това Византійци-ти ся въздигахъ въ политическо-то отношеніе и начнахъ малко по малко да пріиматъ пакъ напрѣжній тонъ.

Между това Чеславъ и много други Срѣбъски пѣнници, при тия мѣтни обстоятельства Български, бѣгахъ съ много други единоземци въ Срѣбъкъ. Испустнахъ врабче-то, кое-то послѣ стана орель.

Не знаѫ, какъ бы ся свръшило възмущеніе-то на Краlevича, ако най послѣ не бы ся прѣсѣкло съ нечаяннѣ смртъ.

Като ся минѣ малко врѣмя, послѣдова друго възмущеніе, което направи другыи братъ на Царя. Дѣ ся начна то,